

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/113/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200009
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5419200009.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobcu: Železničná spoločnosť Slovensko, a.s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, IČO: 35 914 939, proti žalovaným: 1/ W. A., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, 2/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XX, 3/ O. G., rod. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, 4/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Z. XX, 5/ Ing. M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX Z. D. S., 6/ MVDr. G. D., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX Z. D. S., 7/ O. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. T. N. XXXX/XX, XXX XX S., 8/ I. G., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaných v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/1/2019-64 zo dňa 25.01.2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/1/2019-64 zo dňa 25. 01. 2019 vo výroku I. o nariadení neodkladného opatrenia a výroku III. o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výrokoch II., IV. a V. zostáva uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/1/2019-64 zo dňa 25. 01. 2019 n e d o t k n u t é .

Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd v súlade s § 325 ods. 2 písm. d/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“) nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ povinnosť strieť prechod peši a prejazd vozidiel žalobcu po spevnenej pozemnej komunikácii postavenej (umiestnenej) na pozemku registra E-KN, parc. č. 182, druh pozemku - orná pôda o výmere 556 m², vedenom na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. G. a obec G. a povinnosť zdržať sa akýchkoľvek stavebných alebo iných činností alebo úprav, ktorými by rušili žalobcu a ním poverené osoby v prechode a prejazde po spevnenej pozemnej komunikácii umiestnenej na pozemku parc. č. 182, druh pozemku - orná pôda o výmere 556 m² (výrok I.). Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok II.). Zároveň priznal žalobcovi voči žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Žalovaným v rade 5/, 6/ a 7/ nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.). Vo výroku V. napadnutého uznesenia súd podľa § 377 ods. 1, 2 CSP poučil žalovaných v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/, o možnosti domáhať sa žalobou vo veci samej domáhať sa voči žalobcovi uloženia povinnosti zákazu jeho vstupu a prejazdu jeho vozidiel po pozemnej komunikácii nachádzajúcej sa na pozemku parc. KN-E č. 182 - orná pôda o výmere 556 m² zapísanej na LV č. XXX k. ú. G. a obec G., a že sú oprávnení robiť stavebné alebo iné činnosti zamedzujúce žalobcovi alebo ním povereným osobám v prechode a prejazde po uvedenej pozemnej komunikácii. Ak takáto žaloba nebude podaná, alebo ak bude takáto žaloba odmietnutá alebo

zamietnutá, alebo ak bude konanie o takejto žalobe vo veci samej zastavené, neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom bolo nariadené, bude naďalej trvať.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 28.12.2018, doručeným okresnému súdu dňa 02.01.2019, sa žalobca domáhal voči žalovaným v rade 1/ až 8/ nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť umožniť a strpieť prechod peši a prejazd vozidiel žalobcu po účelovej komunikácii po spevnenej miestnej a účelovej komunikácii postavenej (umiestnenej) na pozemku registra E-KN, parc. č. 182, druh pozemku - orná pôda o výmere 556 m², vedenom na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. G. a obec G., a tiež povinnosť zdržať sa akýchkoľvek stavebných alebo iných činností alebo úprav, ktorými by žalovaní rušili žalobcu a ním poverené osoby v prechode a prejazde po spevnenej miestnej a účelovej komunikácii umiestnenej na pozemku parc. č. 182, druh pozemku - orná pôda o výmere 556 m², a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Súčasne s tým súd ukladá žalobcovi povinnosť podať návrh vo veci samej do 30 dní od doručenia rozhodnutia.

3. Po komplexnom oboznámení sa s návrhom žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj s predloženými listinami, konajúci súd dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia požadovanom v znení je čiastočne dôvodný. Okresný súd mal osvedčené, že na pozemku v spoluvlastníctve žalovaných sa nachádza pozemná komunikácia, ktorú podľa § 1 ods. 3 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej „Cestný zákon“) tvorí cestné teleso a jej súčasti. Cestné teleso je ohraničené vonkajšími hranami priekop, rigolov, násypov a zárezov svahov, zárubných a obkladových múrov, pätou oporných múrov a pri miestnych komunikáciách pol metra za zvýšenými obrubami chodníkov alebo zelených pásov. Cestný zákon nevyžaduje, aby cestné teleso tvoriace pozemnú komunikáciu malo byť stavbou spojenou so zemou pevným základom (stavbou definovanou ako nehnuteľnosť z občianskoprávneho hľadiska - § 119 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Táto pozemná komunikácia má charakter buď miestnej alebo účelovej komunikácie - v tomto druhom prípade verejnej účelovej komunikácie. Obidve uvádzané „možnosti“ sú zrejmé aj z návrhu žalobcu, ktorý ju označuje v návrhu niekedy za miestnu, niekedy za účelovú a tiež aj za „miestnu a účelovú“ komunikáciu. V prospech záveru o charaktere komunikácie ako miestnej svedčia skutkové tvrdenia obsiahnuté v návrhu a aj v jeho prílohe - zápise z pracovného stretnutia z 30.05.2018. Vyplýva z nej, že táto komunikácia mala prejsť do vlastníctva obce G. po tom ako zanikol jej stavebník - štátny podnik Štrkopiesky, ktorý ju vybudoval v päťdesiatych rokoch 20. Storočia. Obec, však na odkúpenie tejto komunikácie nemá dostatok finančných prostriedkov, no vykonáva na nej zimnú a letnú údržbu. Bez ohľadu na to, či komunikácia na pozemku v spoluvlastníctve žalovaných má charakter miestnej komunikácie a verejnej účelovej komunikácie, v oboch prípadoch na ne dopadá právo na všeobecné užívanie pozemných komunikácií v zmysle § 6 ods. 1 Cestného zákona, podľa ktorého pozemné komunikácie môže užívať každý obvyklým spôsobom na účely, na ktoré sú určené. Dôsledkom toho je to, že súkromné práva vlastníka pozemku pod takouto komunikáciou sú obmedzené verejnoprávnym inštitútom všeobecného užívania pozemnej komunikácie, z čoho pri svojom rozhodovaní vychádzal aj prvoinštančný súd. Z uvedeného vyplýva, že vlastníci (spoluvlastníci) pozemku sú povinní strpieť výkon práva všeobecného užívania na ňom sa nachádzajúcej pozemnej komunikácie a v rámci toho aj jej užívanie zo strany žalobcu (jeho pracovníkov) na účely, na ktoré podľa žalobcu túto aj doposiaľ užíval, keď žalobcom vymedzený rozsah jej užívania vo vzťahu k povinnostiam požadovaným voči žalovaným, spadá pod právo všeobecného užívania s obmedzeniami a povinnosťami vyplývajúcimi z § 6 ods. 1 vete druhej Cestného zákona. Možné konanie zo strany (niektorých) žalovaných uvádzané v ich liste zo dňa 10.11.2018 (hrozba oplotenia svojho pozemku, ktoré by naviac ako drobná stavba podliehalo aj ohlasovacej povinnosti obci G. ako príslušného stavebného úradu), možno ponímať ako „vyhrážku“ z ich strany v prípade neakceptovania žiadneho z nimi navrhovaného riešenia zo strany žalobcu. V prípade jeho naplnenia by takéto konanie zamedzilo, prinajmenšom výrazne sťažilo možnosť všeobecného užívania danej pozemnej komunikácie, ktorej nutnosť využívania pre účely prístupu na svoje nehnuteľnosti a plnenia si povinností v rámci predmetu svojej činnosti žalobca v potrebnej miere osvedčil. Fotodokumentáciou žalobca osvedčil svoje skutkové tvrdenie o tom, že už v minulosti malo dôjsť k „zablokovaniu“ danej pozemnej komunikácie. V súvislosti s týmto zablokovaním tvrdil, že sa tak malo stať zo strany žalovaných, no neuviedol ktorých konkrétne a ak by sa tak malo stať zo strany všetkých žalovaných (ako tomu nasvedčuje takéto všeobecné vymedzenie), tak to, že by na tomto zablokovaní mali podieľať všetci žalovaní, nijakým spôsobom nepreukázal a ani to len neosvedčil. Pravdepodobnosti, že táto činnosť nebola aktivitou všetkých žalovaných, nasvedčuje aj doložená „aktivita“ v danej veci len zo strany niektorých zo žalovaných, konkrétne žalovaných 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/. Zo žalobcom požadovaných povinností voči žalovaným, voči ktorým súd návrhu vyhovel (žalovaní v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/), konajúci súd neuložil navrhované „umožnenie“ prechodu a prejazdu, keďže nie

je zrejmé, že by nejaké ďalšie a ak áno, aké konkrétne iné povinnosti (nad rámec požadovanej povinnosti strpieť a povinnosti zdržania sa požadovaných činností) by mal použitý pojem „umožniť“ obsahovať a v tomto kontexte vyznieval nadbytočne až neurčito. Ak tento mal vystihovať (okrem tzv. „zdržiavacích povinností“) aj nejaké (nevedno však aké) aktívne konanie zo strany žalovaných, mal žalobca presne (dostatočne určito) uviesť, o aké konkrétne konanie má ísť tak, aby ním takto požadovaný výrok rozhodnutia súdu mohol byť vykonateľný. Preto v danej časti návrh voči žalovaným 1/ až 4/ a 8/ zamietol. Zároveň súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovaným v rade 5/, 6/ a 7/, ktorých bydlisko je výrazne vzdialené od predmetného pozemku a súčasne oproti ostatným spoluvlastníkom majú výrazne menšiu veľkosť svojich spoluvlastníckych podielov, keď zároveň súd nemal osvedčenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán sporu žalobcom požadovaným spôsobom, predovšetkým pre neosvedčenie existencie reálnej hrozby z ich strany do už dlhší čas existujúceho spôsobu využívania komunikácie nachádzajúcej sa na pozemku žalovaných, teda hrozby zásahu (aj) z ich strany do pokojného stavu. Zároveň konajúci súd nevidel dôvod na to, aby akokoľvek časovo obmedzoval nariadené neodkladné opatrenie, aby toto nemohlo a nemalo trvať po vopred neurčený čas, dokým bude existovať reálnosť hrozby zo strany uvedených žalovaných maríť možnosť žalobcu využívať pozemnú komunikáciu na pozemku žalovaných na ním (v petite návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) uvádzané účely. Rovnako žalobcovi neuložil povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP podať žalobu vo veci samej, nakoľko nebolo zrejmé, aké konanie vo veci samej by malo, vo väzbe a so zreteľom na povinnosti uložené nariadeným neodkladným opatrením, nasledovať. Súčasne však súd s poukazom na § 337 ods. 1, 2 CSP poučil žalovaných v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ o možnosti podať žalobu vo veci samej a v akom znení a tiež aj o právnych následkoch s tým spojených. 4. O trovách konania rozhodol okresný súd rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci prakticky plný úspech voči žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/, priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. „Neúspech“ žalobcu spočíval prakticky len v nadbytočne použitom pojme „umožniť“ pri vymedzení požadovaných povinností vo väzbe na ďalšie požadované povinnosti „strpieť“ a „zdržať sa“ a tiež v nevymedzení jeho časového obmedzenia vo väzbe na nejaké žalobcom zamýšľané konanie, čo v tomto prípade je prakticky na prospech samotného žalobcu). Žalovaným v rade 5/, 6/ a 7/, ktorí boli voči žalobcovi úspešní, okresný súd nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že týmto žalovaným žiadne trovy v súvislosti s konaním o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nevznikli.

5. Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaní v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/, ktorí sa domáhali jeho zrušenia vo výroku o nariadenom neodkladnom opatrení (výrok I.) a výroku o trovách konania (výrok III.); alternatívne sa domáhali jeho zmeny vo výroku o trovách konania (výrok III.) tak, že odvolací súd vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Odvolatelia sa nestotožnili s právnym záverom okresného súdu o tom, že v danom prípade žalobca osvedčil vhodnosť úpravy pomerov formou nariadeného neodkladného opatrenia. Žalobca v konaní totiž nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že spevnená asfaltová plocha, situovaná (okrem iného) i na pozemku vo vlastníctve odvolateľov je využívaná aj ďalšími osobami. Predmetná asfaltová spevnená plocha nie je v evidencii majetku obce ako miestna alebo iná komunikácia, a ani do budúca sa s takýmto jej charakterom nepočíta. Obec G. nevykonáva údržbu uvedenej plochy na základe charakteru verejnoprospešnej komunikácie, ale jej údržba je vykonávaná na zmluvnom základe. Ďalej odvolatelia uviedli, že predmetná cesta nie je určená na užívanie a de facto ani nie je užívaná obyvateľmi Obce G.. Rovnako tak sporná plocha nie je využívaná ani osobami využívajúcimi osobnú železničnú dopravu. Odvolatelia tiež akcentovali, že žalobca neosvedčil svoje tvrdenia o tom, že predmetná cesta bola vybudovaná v päťdesiatych rokoch 20. storočia subjektom označeným ako „Štrkopiesky“, a tom, že táto celé desaťročia slúžila miestnej doprave a v súčasnosti je využívaná občanmi Obce G.. Nesúhlasili ani s tvrdeniami žalobcu o tom, že cesta na pozemku vo vlastníctve žalovaných je jedinou prístupovou cestou pre stavbu AVK Samoobslužná čerpacia stanica. Žalobca totiž môže vykonávať tankovanie nafty do AVK aj po prístupových cestách cez pozemky v jeho vlastníctve. V danej súvislosti odvolatelia uviedli štyri nimi navrhované trasy. Právo žalobcu na užívanie spornej cesty nachádzajúcej sa na pozemku žalovaných nevyplýva ani z kolaudačného rozhodnutia predloženého spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcom do spisu, ktoré zároveň nebolo žalovaným doručované. V ďalšej časti svojho opravného prostriedku žalovaní v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ predložili súdu popis skutočností, ktoré sa na dotknutom pozemku udiali v posledných mesiacoch a boli toho názoru, že žalobca nemôže v zmysle súdom nariadeného neodkladného opatrenia zasahovať do ich vlastníckeho práva k pozemku. Nesúhlasili tiež s tvrdením žalobcu o tom, že využívajú jeho tieseň. Za nesprávne odvolatelia považovali aj rozhodnutie okresného súdu o trovách konania, keď podľa ich názoru, oni sporný stav nevyvolali.

7. Žalobca sa vo svojom vyjadrení k odvolaniu, stotožnil s právnym záverom okresného súdu o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia. Tvrdenie žalovaných o tom, že letnú a zimnú údržbu spornej komunikácie vykonáva Obec G. na zmluvnom základe, nemôže nič zmeniť na skutočnosti, že predmetnú komunikáciu môže užívať každý obvyklým spôsobom, na ktorý je určená. Zároveň Obec G. nemá na jej údržbu finančné prostriedky. Žalobca sa preto s obcou dohodol na preplatení nákladov na jej vykonávanie, hoci on sám nie je jediným subjektom, ktorý označenú komunikáciu užíva, čo vyplýva i z bodu 2.3 predloženého Znaleckého posudku č. 69/2018 zo dňa 29.09.2018, v ktorom sa uvádza, že „komunikácia tiež slúži ako prístupová komunikácia k železničnej trati a vedľajším objektom železničnej stanice Kraľovany tvoriacim jej technické zázemie.“ Odvolateľmi uvádzané štyri možnosti prístupu na stavbu AVK Samoobslužná čerpacia stanica počítajú s prístupom cez parcelu C-KN 455/1, na ktorej sa nachádza kofajisko a nástupište ŽST Kraľovany. Prejazd autom cez uvedenú parcelu je však vylúčený. Naopak, prístup cez spornú komunikáciu je jediným prístupovou cestou. V súvislosti s nutnosťou úpravy pomerov medzi sporovými stranami nariadeným neodkladným opatrením dal žalobca do pozornosti aj tú skutočnosť, že v prípade znepriístupnenia Samoobslužnej čerpaciej stanice AVK Kraľovany by z dôvodu tankovania nafty museli prevádzkové vlaky žalobcu zachádzať k najbližším AKV. Tieto sa nachádzajú v ŽST Poprad Tatry, prípadne v ŽST Čadca. Zároveň žalobca poukázal aj na mimosúdne rokovania prebiehajúce medzi žalobcom a žalovanými o odkúpení pozemku, na ktorom sa sporná komunikácia nachádza, a ktoré iniciovali vlastníci predmetného pozemku pred podaním odvolania v prejednávanej veci.

8. Podania popísané v odseku 6. a 7. tohto rozhodnutia boli súdom doručené všetkým subjektom na oboch sporových stranách. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

9. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie vo výroku I. o nariadenom neodkladnom opatrení a vo výroku III. o trovách konania v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

10. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument vznesený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvej a druhej inštancie tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

12. Neodkladné opatrenie je procesnoprávny inštitút, ktorý možno nariadiť buď v priebehu konania o veci samej príp. spolu so žalobou vo veci samej. Neodkladné opatrenie nariadené v priebehu konania o veci samej, alebo spolu so žalobou vo veci samej je dočasné opatrenie súdu, poskytujúce ochranu ohrozeným či porušeným právnym pomerom strán dotedy, kým súd svojím meritorným rozhodnutím neposkytne ochranu definitívnu.

13. Ustanovenie § 325 ods. 1 CSP upravuje dva zákonné dôvody pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to: 1/ je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo 2/ ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Neodkladné opatrenie je najtypickejším zabezpečovacím prostriedkom civilného procesu, ktorý sa uplatňuje v činnosti súdu pred začatím konania, v konaní o veci samej i po skončení konania. Ide o provízornú úpravu pomerov strán konania s cieľom umožniť plynulý priebeh rozhodovania

vo veci samej, či zabezpečiť realizáciu priznaných nárokov úspešnej strany. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy účinnej do 30.06.2016, v zmysle Civilného sporového poriadku (účinného od 01.07.2016) zákonodarca upustil od koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej; v odôvodnených prípadoch je prípustná zhoda petitu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia a žaloby vo veci samej.

15. Dokazovanie v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie. Na rozdiel od dokazovania, osvedčovanie znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš pravdepodobné. Aj v tomto konaní je strana povinná označiť tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pokiaľ mieni byť úspešná (§ 149 CSP a nasl.). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia.

16. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že jeho nariadenie je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami a tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu. Zároveň sa v právnych vzťahoch medzi stranami nesmie vytvoriť nenávratný stav a nesmie sa neprimeraným spôsobom zasahovať do vzťahov medzi stranami.

17. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

18. V danom prípade mal súd prvej inštancie na podklade žalobcom predložených listín osvedčené, že žalovaní boli v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vlastníkami nehnuteľnosti - pozemku E-KN parc. č. 182 - orná pôda o výmere 556 m², zapísanej na LV č. XXX, pre kat. úz. a obec G.. Rovnako boli žalovaní v rade 1/ až 8/ vlastníkami predmetnej nehnuteľnosti aj v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie.

19. Postup konajúceho súdu pri určovaní spevnenej plochy nachádzajúcej sa na predmetnom pozemku, (ktorú pre potreby neodkladného opatrenia považoval za pozemnú komunikáciu bez uvedenia jej konkrétneho charakteru), považuje odvolací súd za správny, a vychádzajúci zo skutkového stavu osvedčeného žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (bližšie pozri odseky 7. až 11. napadnutého uznesenia). Na uvedenom závere nič nezmenili ani odvolacie námietky žalovaných, ktorí namietali charakter spevnenej plochy, nachádzajúcej sa na pozemku v ich vlastníctve.

20. Ani argumentácia odvolateľov o tom, že Obec G. vykonáva údržbu spornej cesty na zmluvnom základe, nič nemôže zmeniť na závere súdu prvej inštancie o tom, že ju bolo v danom prípade potrebné považovať za pozemnú komunikáciu a následne pri rozhodovaní v prejednávanej veci aplikovať ustanovenia Cestného zákona. Svoje tvrdenia o tom, že predmetnú cestu obyvatelia Obce G. nevyužívajú, ani ako osoby využívajúce osobnú železničnú dopravu, odvolatelia žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali. S poukazom na situovanie tejto komunikácie v blízkosti ŽSK Kraľovany možno mať však o týchto ich tvrdeniach dôvodné pochybnosti. Neobstoja ani odvolateľmi načrtnuté riešenia možnému prístupu žalobcu na Samoobslužnú čerpaciu stanicu AVK Kraľovany. Ako logické totiž vyznieva tvrdenie žalobcu o tom, že prejazd cez parcelu C-KN č. 455/1, na ktorej sa nachádza koľajisko a cez ktorý vedie každé zo štyroch ponúknutých riešení odvolateľov, nie je z dôvodu bezpečnosti možný.

21. Správne určil okresný súd aj existenciu potreby bezodkladne upraviť pomery medzi sporovými stranami, konkrétne medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/, keď zo žalobcom popísaného a listinami doloženého skutkového stavu mal objektívnym spôsobom osvedčenú nielen existenciu zásahov žalovaných v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ do činnosti vykonávanej s použitím cestnej komunikácie nachádzajúcej sa na E-KN parcele č. 182 kat. úz. a obec G., ale aj potencionálny dopad

trvania takýchto zásahov na plnenie úloh žalobcu pri realizovaní dráhovej dopravy vo verejnom záujme (bližšie pozri odsek 10. napadnutého uznesenia).

22. Pokiaľ aj odvolatelia žiadali zmeniť výrok o trovách prvoinštančného konania takým spôsobom, že odvolací súd neprizná nárok na náhradu trov konania žiadnej zo sporových strán, k tomu krajský súd uvádza, že tvrdenia, na základe ktorých sa odvolatelia domáhajú zmeny výroku napadnutého rozhodnutia o trovách konania (bližšie pozri odsek 6. tohto uznesenia) by neobstáli ani v prípade, ak by boli prezentované ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre možnosť súdu rozhodnúť o trovách konania v zmysle § 257 CSP. Naviac aplikácia tohto zákonného ustanovenia v danom prípade neprichádza do úvahy. Skutkové tvrdenia týkajúce sa rozhodovania o právnej otázke nároku uplatneného podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, vrátane stavu osvedčeného súdom, tvorili okolnosti predmetu sporu, pričom samotný predmet sporu nemôže byť dôvodom hodným osobitného zreteľa pre nepriznanie trov konania (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 332/2017 zo dňa 29.03.2018).

23. S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a stav, ktorý existoval v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd v danom prípade zhodne s názorom súdu prvej inštancie považoval všetky zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu, v akom bolo výrokom I. napadnutého uznesenia nariadené za splnené. Zároveň v situácii, keď žalovaní v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ vo svojom opravnom prostriedku neosvedčili potrebu modifikácie nariadeného neodkladného opatrenia, odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/1/2019-64 zo dňa 25.01.2019 vo výroku I., a tiež v závislom výroku III. o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá úspechu sporových strán v konaní pred okresným súdom (bližšie pozri odsek 16. napadnutého uznesenia), ako vecne správne p o t v r d i l.

24. Vo zvyšnej časti nenapadnutej odvolaním (výroky II., IV. a V) zostalo uznesenie okresného súdu nedotknuté týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % voči žalovaným v rade 1/, 2/, 3/, 4/ a 8/ (odvolatelia), ktorí v tomto štádiu konania nemali úspech.

26. O výške náhrady týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).